

Pracovný list č. V. odpovede

1. Vyber správnu odpoveď:

Nastúpil na jednu z lodí, potom si sadol a...

A, ...čítal žalmy

B, ...prepravil sa na druhý breh

C, ...učil zástupy Lk 5, 3

Keď raz stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa naň zástup, lebo...

A, ...chcel počuť Božie slovo Lk 5, 1

B, ...chcel vidieť Ježiša

C, ...chcel počuť slovo Pánovo

Petra sa totiž zmocnila hrôza aj všetkých, čo boli s ním...

A, ...nad úlovkom rýb, ktoré chytili Lk 5, 9

B, ...nad zástupmi ľudí

C, ...nad silným vetrom

Ježiš povedal malomocnému:

A, „Chcem, buď čistý!“ Lk 5, 13-14

B, „Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.“

C, „Chod', ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obeť,...“ Lk 5, 13 - 14

Čo mal uzdravený z malomocenstva urobiť?

A, nemal o tom nikomu hovoriť Lk 5, 14

B, mal sa ísť ukázať kňazovi a priniesť obeť, ako predpísal Izaiáš

C, mal sa ísť ukázať kňazovi a priniesť obeť, ako predpísal Mojžiš Lk 5, 14

Ako sa volá Lévi?

A, Šimon

B, Matúš pozn. k Lk 5, 29

C, Jakub

Koľkí niesli ochrnutého, ktorého spustili cez strechu?

A, štyria

B, počet sa neudáva Lk 5, 18

C, ani jedna z možností

2. Kto to povedal a komu?

„Vari môžete žiadať od svadobných hostí, aby sa postili, kým je ženích s nimi?“

Ježiš farizejom a zákonníkom, Lk 5, 34

„Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“

Ježiš farizejom a ich zákonníkom, Lk 5, 31-32

„Poď za mnou!“

Ježiš mýtnikovi Lévimu, Lk 5, 27

„...Vstaň a chod!“

Ježiš farizejom a zákonníkom, Lk 5, 23

„Pane, odíď odo mňa, ...“

Šimon Peter Ježišovi, Lk 5, 8

„Dnes sme videli obdivuhodné veci.“

všetci (zástupy) sami sebe, Lk 5, 26

3. Odpovedz alebo doplň:

I., Odkiaľ boli farizeji a zákonníci, ktorí si pri uzdravení ochrnutého pomysleli: „Kto že je to, že sa takto rúha?!“

Zo všetkých galilejských a judejských dedín a Jeruzalema, Lk 5, 17

II., Mená rybárov, Šimonových spoločníkov boli a

Jakub a Ján – Zebedejovi synovia, Lk 5,10

III., Ježiš povolal prvých učeníkov pri jazere.

Genezaretskom, Lk 5, 1

IV., Čo urobil Ježiš skôr ako povedal malomocnému „Chcem, buď čistý“?

Vystrel ruku a dotkol sa ho, Lk 5, 13

V., Čo urobili muži, ktorí priniesli na nosidlách ochrnutého a nemohli sa dostať k Ježišovi kvôli zástupu?

Vyšli na strechu a cez povalu ho na lôžku spustili priamo pred Ježiša, Lk 5, 19

VI., Čo robil Lévi vo chvíli, keď ho Ježiš povolal?

Sedel na mýtnici, Lk 5, 27

VII., Čo myslel Ježiš pod pojmom „staré a nové víno“ vo svojom podobenstve?

Ježiš priniesol nové učenie – nové víno, ktoré si žiada nového človeka. Farizeji, ktorí sa pridžžali starého učenia – staré víno, neboli schopní prijať nové, pozn. k Lk 5, 38-39

4. Podľa pomocných viet uhádni, kto by to povedal:

Pre zdravie kamaráta urobíme čokoľvek. Práca vo výške nie je problém. Kto sme? **Muži, ktorí priniesli ochrnutého. (Lk 5, 18)**

Môj predpis káže prinášať za očistenie obetu. Kto som? **Mojžiš. (Lk 5, 14)**

Predávame rybárske náradie. Po veľkom love meníme povolanie. Kto sme? **Šimon, Jakub a Ján. (Lk 5, 10-11)**

My si myslíme, že iba Boh môže odpúšťať hriechy. Kto sme? **Zákonníci a farizeji. (Lk 5, 21)**

Na rozdiel od Ježišových učeníkov sa často postíme a modlíme. Kto sme? **Jánovi učeníci a učeníci farizejov. (Lk 5, 33)**

Svojvoľne som opustil pracovisko. Pozývam na párty. Kto som? **Lévi. (Lk 5, 27-29)**

Ak chcem, dokážem, čo nedokáže žiadny lekár. Kto som? **Ježiš. (Lk 5, 31)**

APLIKÁCIA TEXTU

otázky, zamyslenia, výzvy,
podnety na diskusiu
v skupinkách, na
konanie...

Prípravuje Mgr. Andrej Šottník

Ježiš vstúpil do Petrovej loďky a z nej učil zástupy. My by sme niekedy radi učili, viedli a riadili ostatných. Nezabudnime, že najskôr musí Ježiš nastúpiť do našej „loďky“, vstúpiť do nášho života. Najskôr musí on učiť, viesť a riadiť nás. Inak by len slepý viedol slepého. Až potom, keď budeme my vedení Ježišom a jeho Duchom, až potom sa môžeme obrátiť k ostatným. A tiež pamätajme, že to má byť Ježiš, kto bude z našej loďky učiť. Nech to nie sme my, kto chce hovoriť v jeho mene, ale nech on hovorí cez nás.

Nie je to to isté, keď robím tú istú vec, lebo to chcem ja a keď to robím preto, lebo je to Božia vôľa. Peter lovil ryby tak, ako bolo treba, podľa dlhodobých rybárskych skúseností – a nič. Urobí to isté, v čase, keď bolo nepravdepodobné, že by mohol niečo chytiť, ale urobil to na Ježišovo slovo – a výsledok ohúrila všetkých. Skúmajme to, čo sa chystáme robiť: je to len moja vôľa, alebo aj Božia? Skúmajme aj to, čo sa nám nechce robiť: chce to predsa len od nás Boh? A potom povedzme: „*Pane, na tvoje slovo...*“

„**Odíd' odo mňa, lebo som človek hriešny!**“ Pozrieť sa do svojho vnútra pri spytovaní svedomia nebýva ľahká vec. Niekedy nás tento pohľad naľaká. Vždy je to požehnaný čas, keď pocítíme úľak, ale nemusí byť požehnaná naša reakcia. Peter posielal Ježiša preč. Niekedy aj my. Ale uvedomme si v tých chvíľach: nie Ježiš odchádza preč, to my ho posielame. A keď neodchádza, my niekedy utekáme. Ale on sa nikdy nášho vnútorného stavu nezľakne. Vidí ho lepšie ako my, a predsa stojí pri nás, čaká na naše pokánie, ba dokonca má pre nás poslanie.

Ježiš má pre teba poslanie. Je to poslanie zodpovednosti voči ostatným ľuďom: treba ich zachytávať do siete a privádzať k Ježišovi. Peter toto poslanie dostal napriek tomu, že spoznal svoju hriešnosť. Napriek tomu, že bol hriešny skôr, než svoju hriešnosť spoznal. Myslel si, že nemá právo odovzdávať posolstvo evanjelia pre svoju nehodnosť. Ježiš si to nemyslí. Pozná nás lepšie, ako my sami. Vidí naše hriechy oveľa jasnejšie a vidí ich oveľa viac, než sme schopní vidieť my. A predsa si myslí, že sme vhodný nástroj. Pretože nekonáme my, ale koná on. A on dokáže pracovať aj s nepraktickými nástrojmi, ak sa mu nevzpierajú.

Za Ježišom prichádza muž „plný malomocenstva“. To bolo asi malomocenstvo v pokročilom štádiu. Povedali by sme, že na ňom nebolo zdravého miesta. Ježiš napriek tomu vidí možnosť záchrany pre tohoto človeka. Nebojí sa ho dotknúť. Nech by sme boli akokoľvek plní hriechov, akokoľvek ťažkých, nebojme sa pristúpiť k Ježišovi. On pre nás vidí možnosť záchrany. Neštíti sa nás nielen dotknúť, ale objasniť nás ako márnотratných synov, aby nás očistil.

„**Ak chceš, môžeš ma očistiť,**“ vraví malomocný Ježišovi. Pravdaže chce! A ako veľmi chce očistiť nás od nášho malomocenstva – hriechu! Len či chceme my? Ako veľmi túžil onen malomocný po zdraví! Ježišovo chcenie dostalo voľný priechod vďaka túžbe tohto chorého. Ak my budeme túžiť po tom, aby sme boli zbavení hriechu, potom Ježišova túžba dostane voľný priechod aj v našej duši a zázrak uzdravenia sa môže kedykoľvek opakovať.

Nielen malomocenstvo, aj ochrnutie je obrazom človeka ponoreného do hriechu. Sú tu štyria iní, ktorí sa ho „pokúšajú dostať dovnútra“, k Ježišovi. Na nosidlách modlitby sa aj my, viacerí spojení v modlitbe na jeden úmysel, pokúšajme dostať hriešnikov k Ježišovi – vo vedomí, že vždy len o pokus pohnúť slobodnú vôľu iného človeka. Bude nám stáť v ceste aj múr iných ľudí, ktorí nás budú presviedčať, že je to zbytočné. Ale my vytrvame: rozoberme hoc aj strechu, aby sme dotyčného dostali k Ježišovi. Alebo to povedzme inak: prinesme Ježiša k nemu v našej modlitbe, službe, v záujme o neho, v dobrom slove, v snahe neodsúdiť ho – slovom v prejavocho milosrdenstva. V nás sa k nemu Ježiš priblíži. A Ježišova blízkosť často dosiahne vnútorné uzdravenie.

Uzdravený ochrnutý si vzal lôžko a „odišiel domov“. Prekvapivé ukončenie. Mnohí Ježiša nasledovali, chceli zostať pri ňom. Nebol to nevďačný postoj? Evanjelista ho neodsudzuje, veď šiel domov „velebiac Boha“, a to je podstatné. Občas sa stane aj nám, že niekomu pomôžeme, povzbudíme ho na ceste viery. A on predsa nepríde do nášho spoločenstva, „odíde domov“, nedajbože pôjde do spoločenstva iného. Nežiarlime. Ak za všetko velebí Boha, je na dobrej ceste. Buďme vďační spolu s ním.

Ježiš videl sedieť na mýtnici Léviho a prihovoril sa mu. Mýtnica bolo miesto verejného hriechu. Ako reagujeme my, keď vidíme „verejného hriešnika“ – napr. niekoho, kto sa nevhodne správa na verejnosti (nadáva, je opitý, žobre, správa sa vyzývavo...)? Tvárime sa že nevidíme, rýchlo ho obídeme, snažíme sa, aby nás nezbadať a neoslovil, nevynadal nám a pod. ... Stalo sa vôbec niekedy, že by sme sa podobnému človeku prihovorili? Alebo sa naň aspoň pozreli? Žobráka sa opýtali na meno? Odovzdali sme takýmto ľuďom Božie posolstvo – nehľadiac na to, či ho prijmu alebo nie?

„Staré je lepšie.“ Ako často nám je dobre na starých vychodených chodníčkoch! Nechce sa nám hľadať nové možnosti, a to ani v prežívaní svojej viery. Nehľadáme nové možnosti, ako si svoju vieru prehľbiť, ako ju odovzdať ostatným. Lebo staré je lepšie. Alebo pohodlnejšie. Ako to raz vysvetlíme Ježišovi?